

delvis, samma skäl i hög grad varit dubbelarbetande kvinnor, vilket har påverkat verksamheten med t.ex. 1970-talets livliga diskussioner om småbarnsmödrars rätt till sex timmars arbetsdag. Föreningen har möjligen i högre grad än moderföreningen arbetat för jämställdhet mellan olika kvinnor, inte bara jämställdhet mellan kvinnor och män.

Men också i denna förening förefaller det ha tagit lång tid innan man blev du med att kalla sig feminister. Däremot har det i föreningen funnits en härlig praxis att fungera i kvinnoätverk. Ett bra ställe för förtroliga och klargörande diskussioner var länge Bakfickan, källaren i Svenska gården i Sörnäs. Det finns ett finns ett avsnitt i boken där medlemmarna i en sådan grupp, bestående av kvinnor av olika åldrar och schatteringar, återger sina upplevelser i det sjuttioårsoranga eller var det nu röd-gul-gröna källarutrymmet där man kunde koppla av och pröva sina tankar. De önskar på slutraderna att deras döttrar ska få uppleva något liknande. Sådana vänner, lyssnande, stödjande och på samma gång pålästa, upprikti-

Svenska Kvinnoförbundet i Sörnäs

"Kvinnosaksdoktor" Riitta Jallinoja:

"Att vara kvinna i Finland förr och nu"

Erna Tauro och Bo Andersson underhåller

torsdagen den 16 februari kl. 19.00 i Svenska Gården, Tavastvägen 3-5. Alla intresserade hjärtligt välkomna. Kaffeservering.

Föreningens medlemmar påminns om att årsmötesförhandlingarna försiggår kl. 18 på samma plats, enligt tidigare annons.

ga och trogna sin ungdoms ideal gör alla människor gott.

I dag då frågan om världsfred, miljöfrågorna och välfärdssamhället är något inarbetat glömmar man ofta att det var kvinnor, ofta stödda av framstegvänliga män, som var initiativtagare.

När man läser boken undrar man över varför så många goda initiativ från lokal-föreningen aldrig nådde partitoppen och varför de stadsfullmäktige- och riksdagskvinnor och inte ens presidentkandidaten Elisabeth Rehn som kvinnorna iv-

rigt stött riktigt lyckats krossa det politiska glastaket. Det får man inte svar på.

Det här är inte en bok som på något medvetet sätt länkar empiri med teori om kvinnofrågor eller som tar fasta på konflikter.

Någonstans i text- och bildmassan finns en aning om den kontext föreningen levde i, storstaden och det borgerliga manligt dominerade faderpartiet men konturerna är inte så utmejslade att boken heller i detta avseende skulle vara spännande. Jag kan föreställa mig att det är en bok som givit beställaren en spegel att se sig i och att den inom förbundet har väckt mest förtjusning men också debatt. Hoppas att Sörnäsföreningen vill fortsätta att vara jordnära och från!

Den lite mindre insatta läsaren har i denna vackra, professionellt formgivna bok en kulturhistoria att dyka i. Här passerar seklet 1911-2011 revy sett med kvinnoögon; den politiska historien, idéströmningarna, modevägarna och metropolens utveckling länkas till Sörnäskvinnorna på något sätt. Läsaren lämnas att dra slutsatserna av det skedda men stimuleras till riklig eftertanke.

MED 5 11 17

Kulturhistoria, kvinnosak och kontext

Svenska Kvinnoförbundet i Sörnäs firar sitt hundraårsjubileum med en bok av historikerna Michaela Bränn och Maria Vainio-Kurtakko. Här recenserar boken av Alexandra Ramsay.

KVNNOR KAN och vill bra mycket och är dessutom visionärer på många områden. Det blir man övertygad om då man läser Svenska Kvinnoförbundet i Sörnäs historik över föreningens första sekel. Läser och ser på, för omkring hälften av innehållet i boken är bilder. Det gör den omväxlande, tankeväckande och njutbar. Bilderna är fotografier, målningar, tidningsurklipp och annonser återgivna i svart-vitt och flerfärgstryck. Textdelen i boken är också ymnig och tidvis gråvit, ibland färgstark och mestadels intressant även för den som inte hör till föreningen eller tagit aktivt del i dess verksamhet.

Innehållsmässigt råder det ändå en diskrepans mellan text och bild. Texterna är inte på långa vägar så slagkraftiga som bilderna. Det är mer krävande att skriva medryckande om ett omfattande ämne än att hitta en talande bild.

I den här boken talar text och bild inte hela tiden samma språk utan flyter ofta

som två parallella strömmar genom boken. Bilduppslaget på s. 202-203 visar dels "Ebba Östensson tar ihop med familjens strumpkorg", dels "En parfymreklam ur

PÄRBILD: MATIAS UUSIKYLÄ

Astra nummer 10 år 1951". I texten talar om riksdagskvinnan Östenssons insatser inom den Interparlamentariska

unionen men det finns ingen problematisering av hennes politikerroll kontra husmodersroll, eller av den kvinnliga politikerns sannolikt jäktade men mycket rörliga liv och kvinnan i reklamens behagfulla leende och insnörda kropp. Det ger en känsla av en bilderbok för barn där textförfattaren och illustratören inte matchat varandra. Ändå blev det här en tankeväckande och njutbar bok.

Kvinnoföreningen har påverkats av att den verkat i arbetarkvarteren. Den har velat och också varit tvungen att göra mycket för fattiga kvinnor, särskilt då föreningen grundades och under inbördeskrig, depression på 1930-talet och krigstid på 1940-talet. Även om hela Svenska Kvinnoförbundet står för en imponerande insats för nödställda kvinnor har det av naturliga skäl blivit så att just denna förening särskilt profilerat sig inom filantropi.

Dess medlemmar har dessutom av,